EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 27.3.2023
COM(2023) 170 final

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE JA EUROOPA PARLAMENDILE

seoses Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1380/2013 (ühise kalanduspoliitika kohta) artikli 11 lõikes 2, artikli 15 lõigetes 2, 3, 6 ja 7 ning artikli 45 lõikes 4 osutatud volituste delegeerimisega

1. Sissejuhatus

Ühise kalanduspoliitika määrus (EL) nr 1380/2013[1] (edaspidi „ÜKP määrus“) hõlmab järgmist:

(a) mere bioloogiliste ressursside kaitset ning selliseid ressursse ammutava kalapüügi ja selleks vajaliku laevastiku majandamist ning

(b) ühise kalanduspoliitika rakendamist toetavate turu- ja finantsmeetmetega seoses: magevee bioloogilisi ressursse, vesiviljelust ning kalandus- ja vesiviljelustoodete töötlemist ja turustamist.

Seda määrust on muudetud viis korda: 2014.[2], 2015.[3], 2017.[4], 2019.[5] ja 2022. aastal[6].

Ühise kalanduspoliitika määruse eesmärkide täitmiseks ning eelkõige kalapüügi ja vesiviljeluse keskkonna- ja sotsiaalmajandusliku kestlikkuse tagamiseks on komisjonil õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte. Komisjon võib seda õigust[7] kasutada selleks, et võtta vastu kaitsemeetmeid, mis kaasnevad liikmesriikide teatavate keskkonnaalaste kohustustega[8], et täita merestrateegia raamdirektiivi[9] artikli 13 lõikest 4, linnudirektiivi[10] artiklist 4 või elupaikade direktiivi[11] artiklist 6 tulenevaid kohustusi, rakendada lossimiskohustust ja kehtestada nõuandekomisjonide toimimise üksikasjalikud eeskirjad. Iga geograafilise piirkonna või pädevusvaldkonna jaoks on loodud nõuandekomisjon[12], et tagada kõigi sidusrühmade tasakaalustatud esindatus ja aidata kaasa

---

1 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

2 Nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1385/2013, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 850/98 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruseid (EÜ) nr 1069/2009, (EL) nr 1379/2013 ja (EL) nr 1380/2013 seoses Mayotte’i staatuse muutumisega Euroopa Liidu suhtes.

3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta määrus (EL) 2015/812, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2187/2005, (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 2347/2002 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1379/2013 ja (EL) nr 1380/2013 seoses lossimiskohustusega ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1434/98.

4 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2092, millega muudetakse määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta.

5 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005.

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2495, millega muudetakse määrust (EL) nr 1380/2013 seoses liidu vetele juurdepääsu piirangutega.

7 Sätestatud ühise kalanduspoliitika määruse põhjenduses 67.

8 Mis on ette nähtud ühise kalanduspoliitika määruse artikliga 11

9 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv).

10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta

11 Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta

12 Ühise kalanduspoliitika määruse artiklite 43−45 kohaselt.

ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 2 sätestatud eesmärkide saavutamisele. Nõuandekomisjonid koosnevad kalandus- ja vesiviljelusettevõtjaid ning töötlemis- ja turustussektorit esindavatest organisatsioonidest ning muudest huvirühmadest (nt keskkonnaorganisatsioonid ja tarbijarühmad).

Ühise kalanduspoliitika määruse artiklis 46 on sätestatud tingimused, mille alusel komisjon võib vastu võtta delegeeritud õigusakte.

2. Õiguslik alus

Käesoleva aruande esitamine on ette nähtud ühise kalanduspoliitika määruse artikli 46 lõikega 2. Kõnealuse sätte kohaselt antakse artikli 11 lõikes 2, artikli 15 lõigetes 2, 3, 6 ja 7 ning artikli 45 lõikes 4 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte komisjonile viieks aastaks alates 29. detsembrist 2013. Komisjon peab esitama kõnealuste delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Esimene aruanne, mis hõlmab ajavahemikku alates ühise kalanduspoliitika määruse avaldamisest (11. detsember 2013) kuni 1. detsembrini 2017, avaldati 26. veebruaril 2018[13] ja võeti vastu enne viieaastase ajavahemiku lõppu, 29. detsembril 2018. Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise õiguse kehtivusaega pikendatakse automaatselt viieks aastaks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab pikendamise suhtes vastuväite vastavalt ühise kalanduspoliitika määruse artiklile 46. Kuna kaasseadusandjad vastuväiteid ei esitanud, pikendati volituste delegeerimist vaikimisi veel viie aasta võrra, kuni 29. detsembrini 2023.

Ühise kalanduspoliitika määrusega antakse komisjonile õigus võtta vastu järgmiste valdkondadega seotud delegeeritud õigusakte:

a) liidu keskkonnaalastest õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmiseks vajalikud kaitsemeetmed (ühise kalanduspoliitika määruse artikli 11 lõige 2);

b) liidu rahvusvaheliste kohustuste rakendamine liidu õiguses, sealhulgas eelkõige lossimiskohustusest tehtavate erandite kohaldamine (ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõige 2);

c) lossimiskohustuse kohaldamine muude kui artikli 15 lõikes 1 loetletud liikide suhtes, kui komisjonile esitatakse sellekohane ühine soovitus (ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõige 3);

d) täpsustusi sisaldavate ajutiste tagasiheite erikavade kehtestamine, muu hulgas lossimiskohustuse suhtes kohaldatavaid vähese tähtsusega erandeid ja kõrge ellujäämise määraga liike käsitlevaid erandeid sisaldavate erikavade kehtestamine kuni kolmeks aastaks; erikavade kestust võib pikendada veel kolme aasta võrra, kui kõnealuste kalavarude suhtes ei ole vastu võetud mitmeaastast kava või majandamiskava (ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõige 6);

e) selliste lossimiskohustuse suhtes kohaldatavate vähese tähtsusega erandite kehtestamine, mis ei ole suuremad kui 5 % aastasest kogusaagist, mille suhtes kohaldatakse artikli 15 lõike 1 kohast lossimiskohustust, kui sel eesmärgil ei ole võetud meetmeid mitmeaastase kava või tagasiheite erikava raames (ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõige 7) ning

[13] COM(2018) 79 final.

f) nõuandekomisjonide toimimise üksikasjalike eeskirjade sätestamine (ühise kalanduspoliitika määruse artikli 45 lõige 4).

Käesolevas aruandes ei käsitleta sarnase sisuga delegeeritud õigusakte, mis on vastu võetud muude määruste kui ühise kalanduspoliitika määruse põhjal antud volituste alusel. Eelkõige puudutab see tehnilisi meetmeid, mis on vastu võetud tehniliste meetmete määruse[14] asjakohaste artiklite alusel. Käesolev aruanne ei hõlma delegeeritud õigusakte, millega kehtestatakse meetmed lossimiskohustuse rakendamiseks ja mis on vastu võetud järgmiste artiklite alusel.

1) Läänemere mitmeaastase kava[15] artikkel 7;
2) Põhjamere mitmeaastase kava[16] artikkel 11;
3) Läänepiirkonna vete mitmeaastase kava[17] artikkel 13;
4) Vahemere lääneosa mitmeaastase kava[18] artikkel 14;

Komisjon koostab aruande talle kõnealuste määrustega antud volituste delegeerimise kohta nendes määrustes sätestatud tingimustel.

3. Volituste delegeerimine

3.1. Menetluslikud aspektid

Komisjonile ühise kalanduspoliitika määruse artikli 11 lõike 2 ning artikli 15 lõigete 3 ja 6 alusel antud delegeeritud volituste suhtes kohaldatakse artiklis 18 sätestatud piirkondadeks jaotamist. Liikmesriigid, kellel on otsene majandamishuvi, mida meetmed mõjutavad, võivad leppida kokku ühiste soovituste esitamises asjaomaste liidu kaitsemeetmete või tagasiheite erikavade eesmärkide täitmiseks. Piirkondadeks jaotamisest lähtuvate komisjoni delegeeritud õigusaktidega seotud ühiste soovituste koostamisel peavad liikmesriigid konsulteerima asjaomaste nõuandekomisjonidega. Kui kõik liikmesriigid ei jõua kokkuleppele ühiste

[14] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1241, mis käsitleb kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmist tehniliste meetmete abil ning millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1967/2006, (EÜ) nr 1224/2009 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EL) nr 1380/2013, (EL) 2016/1139, (EL) 2018/973, (EL) 2019/472 ja (EL) 2019/1022 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 894/97, (EÜ) nr 850/98, (EÜ) nr 2549/2000, (EÜ) nr 254/2002, (EÜ) nr 812/2004 ja (EÜ) nr 2187/2005 (ELT L 198, 25.7.2019).

[15] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuli 2016. aasta määrus (EL) 2016/1139, millega kehtestatakse Läänemere tursa-, räime- ja kiluvarude majandamise ja nende varude püügi mitmeaastane kava, muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2187/2005 ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1098/2007 (ELT L 191, 15.7.2016, lk 1).

[16] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2018. aasta määrus (EL) 2018/973, millega kehtestatakse Põhjamere põhjalähedaste kalavarude ja nende varude püügi mitmeaastane kava, täpsustatakse Põhjamerel kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 676/2007 ja (EÜ) nr 1342/2008 (ELT L 179, 16.7.2018).

[17] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2019. aasta määrus (EL) 2019/472, millega kehtestatakse läänepiirkonna vetes ja sellega piirnevates vetes püütavate kalavarude majandamise ja nende kalavarude püügi mitmeaastane kava ning millega muudetakse määrusi (EL) 2016/1139 ja (EL) 2018/973 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007 ja (EÜ) nr 1300/2008 (ELT L 83, 25.3.2019, lk 1).

[18] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta määrus (EL) 2019/1022, millega kehtestatakse Vahemere lääneosa põhjalähedaste kalavarude püügi mitmeaastane kava ja muudetakse määrust (EL) nr 508/2014 (ELT L 172, 26.6.2019).

soovituste esitamises või kui ühiseid soovitusi ei peeta kaitsemeetmete eesmärkide ja koguseliselt väljendatud sihttasemetega kokkusobivaks, ei saa komisjon talle delegeeritud volitusi kasutada, kuid võib esitada ettepaneku asjakohaste meetmete võtmiseks vastavalt ELi aluslepingule. Igas merepiirkonnas (välja arvatud Musta mere piirkonnas, kus on ainult kaks liikmesriiki) teeb mitu liikmesriiki kalavarude kaitsemeetmete alal koostööd liikmesriikide piirkondlikes rühmades. Olemas on seitse sellist rühma: BaltFish; loodepiirkonna vete rühm; Scheveningeni töörühm; edelapiirkonna vete rühm; PescaMed; ADRIATICA ja Sudestmed.

Et võtta arvesse parimaid olemasolevaid teadusnõuandeid, on ühise kalanduspoliitika määruse artikli 11 lõikel 2 ning artikli 15 lõigetel 3, 6 ja 7 põhinevad delegeeritud õigusaktide eelnõud vajaduse korral ja nõuetekohaselt esitatud kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteele (STECF), mis asutati komisjoni otsusega 2005/629/EÜ[19].

Liikmesriigid konsulteerisid ühiste soovituste koostamisel ka asjaomaste nõuandekomisjonidega. Mõningaid õigusakte arutati ka komisjoni korrapärastel koordineerimiskoosolekutel kõigi nõuandekomisjonidega (nõuandekomisjonide vahelised koordineerimisnõupidamised).

Lõpuks esitati kõigi ühise kalanduspoliitika määrusega antud volitustel põhinevate delegeeritud õigusaktide eelnõud kalanduse ja vesiviljeluse eksperdirühmale, mis loodi selleks, et tagada nõuetekohane ekspertidega konsulteerimine delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel. Euroopa Parlament ja Euroopa Kalanduskontrolli Amet kutsutakse eksperdirühma koosolekutele vaatlejatena. Konsultatsioonidega seotud dokumendid saadeti üheaegselt Euroopa Parlamendile ja nõukogule, nagu on ette nähtud ühisseisukohas delegeeritud õigusaktide kohta. Pärast delegeeritud õigusaktide vastuvõtmist tehti nad kõik teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Seni on Euroopa Parlament esitanud vastuväiteid ühele komisjoni poolt ühise kalanduspoliitika määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktile, milles käsitletakse merekeskkonna kaitset Põhjameres[20]. Euroopa Parlament esitas vastuväited kahe kuu jooksul kooskõlas ühise kalanduspoliitika määruse artikli 46 lõikega 5. Seetõttu ei ole kõnealune ettepanek jõustunud. Mõne muu delegeeritud õigusakti puhul on Euroopa Parlament taotlenud tähtaja pikendamist veel kahe kuu võrra.

3.2. Ühise kalanduspoliitika määruse alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide loetelu

Allpool on loetletud kõik delegeeritud õigusaktid, mille komisjon on vastu võtnud alates 2. detsembrist 2017. Need on liigitatud õigusliku seisundi järgi (kehtivad, läbivaatamisel, kehtetuks tunnistatud või kehtivus lõppenud). Loetelu ajakohastati viimati 1. jaanuaril 2023 ja see kajastab sellel kuupäeval olnud olukorda.

3.2.1. KEHTIVAD DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

a) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 11 lõike 2 kohaselt

- **Komisjoni 8. detsembri 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2023/340**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/118 Sylter Aussenriffi, Borkum-Riffgrundi,

[19] Komisjoni 26. augusti 2005. aasta otsus 2005/629/EÜ kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee moodustamise kohta (ELT L 225, 31.8.2005, lk 18).

[20] Komisjoni 2. märtsi 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) .../..., millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/118, millega kehtestatakse kalandusalased kaitsemeetmed merekeskkonna kaitsmiseks Põhjameres (C(2018)01194).

Doggerbanki ja Östliche Deutsche Buchti ning Klaverbanki, Friese Fronti ja Centrale Oestergrondeni kaitsealadel võetavate kaitsemeetmete osas[21];
- **Komisjoni 9. veebruari 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2022/952**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/118, millega kehtestatakse kalandusalased kaitsemeetmed merekeskkonna kaitsmiseks Põhjameres[22];

b) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõike 2 kohaselt

- **Komisjoni 15. märtsi 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2022/824**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile[23];
- **Komisjoni 10. juuli 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2200**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile[24];
- **Komisjoni 30. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/191**, millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile, Vahemere mõõkkala varude osas[25];

c) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõigete 3 ja 6 kohaselt

- **Komisjoni 12. augusti 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2022/2287**, millega muudetakse seoses Mustal merel püütava hariliku kammelja lossimiskohustuse suhtes kõrgel ellujäämismääral põhineva erandi pikendamisega delegeeritud määrust (EL) 2021/2065, millega kehtestatakse tagasiheitekava hariliku kammelja püügi puhul Mustal merel[26];
- **Komisjoni 25. augusti 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/2065**, millega kehtestatakse tagasiheitekava hariliku kammelja püügi puhul Mustal merel[27];

d) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõike 7 kohaselt

- **Komisjoni 23. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/161**, millega kehtestatakse vähese tähtsusega erand lossimiskohustusest seoses teatavate väikeste pelaagiliste liikide püügiga Vahemeres[28];
- **Komisjoni 5. augusti 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/2012**, millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2018/161 (millega kehtestatakse vähese

21 ELT L 48, 16.2.2023, lk 1.
22 ELT L 165, 21.6.2022, lk 1–22.
23 ELT L 147, 30.5.2022, lk 1.
24 ELT L 332, 23.12.2019, lk 1.
25 ELT L 36, 9.2.2018, lk 13.
26 ELT L 303, 23.11.2022, lk 1.
27 ELT L 421, 26.11.2021, lk 14.
28 ELT L 30, 2.2.2018, lk 1.

tähtsusega erand lossimiskohustusest seoses teatavate väikeste pelaagiliste liikide püügiga Vahemeres) selle kohaldamisaja osas[29];
- **Komisjoni 25. augusti 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2021/2064**, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1380/2013 seoses lossimiskohustusest tehtava vähese tähtsusega erandi kehtestamisega teatavate põhjalähedaste liikide püügi puhul Aadria meres ja Vahemere kaguosas[30];
- **Komisjoni 16. augusti 2022. aasta delegeeritud määrus (EL) 2022/2564**, millega muudetakse komisjoni delegeeritud määrust (EL) 2021/2064, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1380/2013 seoses lossimiskohustusest tehtava vähese tähtsusega erandi kehtestamisega teatavate põhjalähedaste liikide püügi puhul Aadria meres ja Vahemere kaguosas[31];

e) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 45 lõike 4 kohaselt

- **Komisjoni 8. detsembri 2021. aasta delegeeritud määrus (EL) 2022/204**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/242, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõuandekomisjonide toimimise kohta ühise kalanduspoliitika raames[32].

3.2.2. KOMISJONI POOLT VASTU VÕETUD DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID, MIS EI OLE VEEL JÕUSTUNUD (KONTROLLIMISEL)

a) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 11 lõike 2 kohaselt

Puudub

b) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõike 2 kohaselt

Puudub

c) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõigete 3 ja 6 kohaselt

Puudub

d) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 15 lõike 7 kohaselt

Puudub

e) Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 45 lõike 4 kohaselt

Puudub

3.2.3. KEHTETUKS TUNNISTATUD VÕI KEHTIVUSE KAOTANUD DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID

a) ÜKP määruse artikli 11 lõike 2 kohaselt

29 ELT L 415, 10.12.2020, lk 1.
30 ELT L 421, 26.11.2021, lk 9.
31 ELT L 330, 23.12.2022, lk 126.
32 ELT L 34, 16.2.2022, lk 1.

Puudub

b) ÜKP määruse artikli 15 lõike 2 kohaselt

Puudub

c) ÜKP määruse artikli 15 lõigete 3 ja 6 kohaselt

- **Komisjoni 20. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/44**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2016/2374, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes[33];
- **Komisjoni 20. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/45**, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul Põhjameres ja ICESi IIa rajooni liidu vetes 2018. aastaks[34];
- **Komisjoni 20. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/46**, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase ja süvamerepüügi puhul loodepiirkonna vetes 2018. aastaks[35];
- **Komisjoni 23. oktoobri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/153**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/86, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate põhjalähedaste liikide püügiga Vahemeres[36];
- **Komisjoni 21. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/211**, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses lõhepüügiga Läänemerel[37];
- **Komisjoni 21. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/188**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 1394/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate pelaagiliste liikide püügiga edelapiirkonna vetes[38];
- **Komisjoni 23. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/189**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 1395/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate väikeste pelaagiliste liikide püügiga ja tööndusliku kalapüügiga Põhjameres[39];
- **Komisjoni 24. novembri 2017. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/190**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 1393/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate pelaagiliste liikide püügiga loodepiirkonna vetes[40];
- **Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2033**, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul edelapiirkonna vetes aastatel 2019–2021[41];
- **Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2034**, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul loodepiirkonna vetes aastatel 2019–2021[42];
- **Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2035**, millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2019–2021[43];

33 ELT L 7, 12.1.2018, lk 1.
34 ELT L 7, 12.1.2018, lk 6.
35 ELT L 7, 12.1.2018, lk 13.
36 ELT L 29, 1.2.2018, lk 1.
37 ELT L 41, 14.2.2018, lk 1.
38 ELT L 36, 9.2.2018, lk 1.
39 ELT L 36, 9.2.2018, lk 4.
40 ELT L 36, 9.2.2018, lk 8.
41 ELT L 327, 21.12.2018, lk 1.
42 ELT L 327, 21.12.2018, lk 8.

- **Komisjoni 18. oktoobri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2018/2036**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/86, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate põhjalähedaste liikide püügiga Vahemeres[44];
- **Komisjoni 13. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/905**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2018/2034, millega kehtestatakse tagasiheitekava teatava põhjalähedase püügi puhul loodepiirkonna vetes aastatel 2019–2021[45];
- **Komisjoni 13. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/906,** millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2018/2035, millega täpsustatakse Põhjamerel teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse täitmise üksikasjad ajavahemikus 2019 – 2021[46];
- **Komisjoni 28. augusti 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1759**, millega parandatakse delegeeritud määrust (EL) nr 1394/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate pelaagiliste liikide püügiga edelapiirkonna vetes[47];
- **Komisjoni 28. augusti 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/3**, millega kehtestatakse tagasiheitekava perekonda Venus spp. kuuluvate karpide kohta teatavates Itaalia territoriaalvetes[48];
- **Komisjoni 29. augusti 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/4**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/86, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate põhjalähedaste liikide püügiga Vahemeres[49];
- **Komisjoni 1. oktoobri 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/2237**, millega täpsustatakse edelapiirkonna vetes teatavate põhjalähedaste liikide püügi suhtes kehtiva lossimiskohustuse üksikasjad ajavahemikus 2020–2021[50];
- **Komisjoni 13. augusti 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/2237**, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2020/3 seoses teatavates Itaalia territoriaalvetes püütavate perekonda Venus spp. kuuluvate karpide varude kaitseks kehtestatud alammõõdu osas tehtud erandiga[51]
- **Komisjoni 28. augusti 2020. aasta delegeeritud määrus (EL) 2020/1759**, millega parandatakse delegeeritud määrust (EL) nr 1394/2014, millega kehtestatakse tagasiheitekava seoses teatavate pelaagiliste liikide püügiga edelapiirkonna vetes[52];

d) ÜKP määruse artikli 15 lõike 7 kohaselt

Puudub

e) ÜKP määruse artikli 45 lõike 4 kohaselt

Puudub

4. Kokkuvõte

---

43 ELT L 327, 21.12.2018, lk 17.
44 ELT L 327, 21.12.2018, lk 27.
45 ELT L 145, 4.6.2019, lk 2.
46 ELT L 145, 4.6.2019, lk 4.
47 ELT L 397, 26.11.2020, lk 4.
48 ELT L 2, 6.1.2020, lk 1.
49 ELT L 2, 6.1.2020, lk 5.
50 ELT L 336, 30.12.2019, lk 26.
51 ELT L 436, 28.12.2020, lk 1.
52 ELT L 397, 26.11.2020, lk 4.

Komisjon leiab, et ta on kasutanud oma delegeeritud volitusi ühise kalanduspoliitika määrusega sätestatud piires.

Ühise kalanduspoliitika määruse artikli 11 lõikega 2, artikli 15 lõigetega 2, 3, 6 ja 7 ning artikli 45 lõikega 4 antud õigust võtta vastu delegeeritud õigusakte tuleks pikendada kõnealuse määruse artikli 46 lõike 2 kohaselt, et aidata kaasa määruse eesmärkide saavutamisele.

Komisjon palub Euroopa Parlamendil ja nõukogul võtta käesolev aruanne teadmiseks.